

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Equus & Asinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

EQUUS ET ASINUS,
PROMYTHION.

Qui miseris insultant, digni sunt vicissim, eadem qui ferant mala.

Viam carpebant Equus pariter & Asinus. Hic graviore præter morem onustus sarcinâ demittebat auriculas, & sortem incusans suam vix lentos trahebat gradus. Ille expeditus & alacer altius ferebat caput, etiam socio insultans suo. Tandem fatiscens Asinus sub pondere, & blandè compellans Equum, en ego morior, inquit, nã feras opem. Partem iniquæ molis, quam porto, precor, lubens accipe; non te iste gravabit labor: & amicum interim subduces neci. Mene, an te ignoras, infelix bellua, istud quæ roges, subjecit Equus? scilicet clitellis ferendis nati nos sumus, aut cum nostro dedecore vitam ignavæ pecudis servari decet? Apage hinc, & Atellis fratribus defer indignas preces. Hæc dum malignè garrit superbus Sonipes, ecce per clivum Asinus ægrenitens, pronus in terram atque semianimis cadit. Accurrit dominus utriusque Rusticus, & vitæ pecudis metuens detractam ex Asini tergore sarcinam imponit Equo. Agnovit Equus vel serò suam inclementiam, neque se plesti duriùs questus est, qui laboranti socio operam negâisset levem.

EPIMYTHION.

Qui molliore languens in otio laborem alienum ridet, hanc sibi putet narrari fabulam.

Q 2

AGNUS,